

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 11 september 2018 met nummer RvVb/A/1819/0038
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0306/A

Verzoekende partij	het college van burgemeester en schepenen van de stad AALST vertegenwoordigd door advocaat Maarten MICHIELS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9840 De Pinte, Hemelrijkstraat 1
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5
Tussenkomenende partij	de bvba TELENET GROUP (voorheen: nv BASE COMPANY) vertegenwoordigd door advocaat Els DESAIR met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Schaliënstraat 1, bus 11

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 december 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 10 november 2016.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een nieuw zendstation voor mobiele communicatie voor het netwerk van BASE op een perceel gelegen te 9300 Aalst, Brusselse Steenweg 175, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie G, zn.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 20 februari 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 13 maart 2017 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en de aanvullende stukken van het administratief dossier in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De tussenkomenende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 15 mei 2018.

Advocaat Maarten MICHIELS voert het woord voor de verzoekende partij en advocaat Paul AERTS voert het woord voor de verwerende partij.

De tussenkomende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij (destijds de nv BASE COMPANY) dient op 29 januari 2014 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een nieuw zendstation voor mobiele communicatie voor het netwerk BASE COMPANY nv” op een perceel gelegen te 9300 Aalst, Brusselse Steenweg 175.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, vastgesteld met koninklijk besluit van 30 mei 1978, in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst’, definitief vastgesteld op 10 juli 2003.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 februari 2014 tot en met 19 maart 2014, worden vier bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 17 februari 2014 gunstig.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 26 februari 2014 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst adviseert op 14 april 2014, op basis van het verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, ongunstig:

“ ...

De buispyloon wordt ingeplant op het openbaar domein in een groenstrook die zich bevindt tussen de recent heraangelegde Brusselse Steenweg en de aanpalende ventweg met bijhorende parkeerstrook.

De inplanting van dit telecommunicatiestation in het midden van een bebouwd woongebied is vanuit de goede plaatselijke aanleg niet wenselijk.

De nieuwe buispyloon is landschappelijk niet inpasbaar en niet verenigbaar met de onmiddellijke omgeving.

De voorgestelde inplanting is eveneens geen aanvaardbare keuze aangezien geen aansluiting wordt gezocht met bestaande structuren.

De visuele impact van deze constructie op de bestaande woonomgeving is niet te verwaarlozen, gelet op de hoogte van 25 m. Deze hoogte is dermate dat het een negatieve visuele impact heeft op de omgeving.

De aangevraagde installatie wordt op geen enkel wijze geïntegreerd in het straatbeeld en er worden geen maatregelen genomen om de installaties aan de voet van de pyloon van enige groenbuffer te voorzien.

In de bijgevoegde verklarende nota wordt vermeld dat enkele alternatieve locaties werden onderzocht voor het inplanten van een zendinstallatie. Dit wordt evenwel onvoldoende gemotiveerd en uit het dossier blijkt verder onvoldoende dat onderzocht

werd om bestaande constructies in de omgeving te gebruiken om een zendinstallatie te plaatsen of dat inspanningen werden gedaan om bestaande pylonen van andere operatoren te gebruiken (site-sharing).

Het advies van de stedelijke dienst Openbare Werken van 06-03-2014 is voorwaardelijk gunstig. Bij het aansluiten van de zendmast mogen de wegverhardingen, die enkele maanden geleden werden aangelegd, niet worden opgebroken (sperperiode van 2 jaar). Om onkruidgroei tegen te gaan dient een gesloten verharding te worden aangelegd.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, gehouden van 18-02-2014 tot en met 19-03-2014, werden 4 bezwaarschriften ingediend, waarvan 3 nagenoeg identieke, met in bijlage 256 handtekeningen van omwonenden, die vanuit stedenbouwkundig oogpunt, deels gegrond zijn gebleken.

De opmerkingen over site-sharing en over de visuele impact kunnen worden bijgetreden. Bijkomend dient opgemerkt te worden dat het bijgevoegde plan met het zij aanzicht van de pyloon niet op de aangegeven schaal werd weergegeven.

De goede ruimtelijke ordening en het belang van de aanpalende percelen worden door de aanvraag in het gedrang gebracht.

Het stedenbouwkundige aspect van de omgeving wordt geschaad.

...

De verwerende partij verleent op 2 mei 2014 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

- 1. Aangezien er geen watertoren of kerktoren of pyloon van een andere operator in de onmiddellijke omgeving van de zoekzone ligt konden deze sites ook niet kunnen weerhouden worden. Indien deze er zouden geweest zijn zou de aanvrager die zeker geselecteerd hebben aangezien er op een watertoren of kerktoren meestal vergunningevrij kan gebouwd worden. Ruimtelijk gezien werd gekozen voor de reeds aanwezige "hoge structuur" zijnde de verlichtingspyloon. Er werd door de aanvrager al lang gezocht naar een locatie in deze buurt om voldoende dekking te hebben, er werd voor de keuze van deze plaats in samenspraak met het Agentschap voor Wegen en Verkeer gewacht tot de weg heraangelegd werd. In de motivatienota staan de andere locaties die werden onderzocht. Daaruit blijkt dat slechts deze locatie te weerhouden viel. Bezwaar ongegrond.*
- 2. Het ontwerp is een type pyloon die werd vastgesteld door de Vlaamse overheid en die opgenomen werd in de kaderovereenkomst die de operatoren hebben ondertekend met de Vlaamse Overheid. Een groenscherm kan voorzien worden en zal opgelegd worden in de bouwvergunning. Bezwaar ongegrond.*
- 3. Waardevermindering is niet van stedenbouwkundige aard. Bezwaar ongegrond.*
- 4. Wat de stralings- en gezondheidsaspecten betreft, kan het volgende worden opgemerkt. Het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 januari 2011. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011. De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd, is operationeel. Dit besluit van de Vlaamse Regering legt gezondheidsnormen vast. De installatie mag pas in exploitatie genomen worden als de aanvrager beschikt over het conformiteitsattest, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010. Op die wijze wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd. Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen van*

dit besluit van de Vlaamse regering voldoen. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat. Zoals de Raad van State in arresten heeft opgemerkt kan worden aangenomen dat de overheid die bevoegd is inzake ruimtelijke ordening, voor de beoordeling van de risico's van een constructie voor de gezondheid in beginsel kan voortgaan op de beoordeling van de terzake bevoegde overheid, zoals die haar uitdrukking gevonden heeft in een bij besluit vastgestelde normering. Bezwaar ongegrond,

...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

Het goed ligt in een groenstrook die zich bevindt tussen de recent heraangelegde Brusselse Steenweg en de aanpalende ventweg met bijhorende parkeerstrook en die deel uitmaakt van het openbaar domein. De onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door gesloten, halfopen en open bebouwing, zowel eengezinswoningen als meergezinswoningen. De aanvraag beoogt het oprichten van een zendmast voor mobiele communicatie. Het betreft een buispyloon van 25m hoog en bijhorende infrastructuur.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag is gelegen in woongebied en is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening. De pyloon is een buispyloon van 25m hoog en is een geëigende infrastructuur binnen de hedendaagse woonomgeving.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden 4 bezwaren ingediend. Deze werden ongegrond verklaard.

Het college bracht een ongunstig advies uit en gebruikt dezelfde argumenten zoals in de bezwaarschriften vermeld worden. Deze argumenten werden onder de rubriek "openbaar onderzoek", weerlegd.

Verder stelt het college dat de wegverhardingen, die enkele maanden geleden werden aangelegd niet mogen worden opgebroken (sperperiode van 2 jaar; Dit element is niet van stedenbouwkundige aard en dient bekeken te worden met de wegbeheerder. De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

..."

De huidige verzoekende partij dient tegen de beslissing van 2 mei 2014 bij de Raad een beroep tot vernietiging in, gekend onder het rolnummer 1314/0644/A/6/0617. Met het arrest van 5 juli 2016 met nummer RvVb/A/1516/1334 verklaart de Raad het beroep van de verzoekende partij gegrond en vernietigt de beslissing van 2 mei 2014. De Raad oordeelt dat de verwerende partij in haar beslissing de impact van de pyloon op de onmiddellijke omgeving niet afdoende heeft onderzocht.

De Raad beveelt de verwerende partij in het voormelde arrest om binnen een vervaltermijn van vier maanden, te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van het arrest, een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de huidige tussenkomende partij. Het arrest wordt met een aangetekende brief van 14 juli 2016 aan de verwerende partij betekend.

De verwerende partij verleent op 10 november 2016 opnieuw een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

"...

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

1. De Vlaamse Telecomcode, waar bezwaarindieners naar verwijzen, is naar het oordeel van de Raad voor Vergunningsbetwistingen een 'gentlemen's agreement' of 'afsprakenkader', zonder juridisch afdwingbaar karakter (o.m. RvVb 12 november 2013, nr. A/2013/0646). Bijgevolg kan de Vlaamse Telecomcode niet dienen als een afdwingbaar toetsingskader voor de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag.

Ook is het zo dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen oordeelt dat de vergunningverlenende overheid gebonden is door het voorwerp van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, zodat niet van haar verwacht kan worden dat mogelijke alternatieve inplantingsplaatsen worden onderzocht (o.m. RvVb 12 november 2013, nr. A/2013/0645). De vergunningverlenende overheid dient dan ook niet te motiveren waarom niet gekozen wordt voor een (welbepaald) alternatief project (o.m. RvVb 3 mei 2016, nr. RvVb/A/1516/1048).

Hoedanook is in de onmiddellijke omgeving van het aanvraagperceel geen watertoren of kerktoeren te vinden, waardoor een dergelijke bestaande structuur niet in aanmerking kwam. De onderzochte alternatieve inplantingsplaatsen zijn weergegeven in de verklarende nota bij de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. De keuze voor een locatie aan de Brusselse Steenweg is in overeenstemming met de kaderovereenkomst van 14 december 2001 gesloten tussen het Vlaams Gewest en de 3 operatoren betreffende de oprichting van mono-operator basisstations langsheen primaire wegen categorie II en secundaire wegen (opgenomen in de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag).

De bezwaarindieners kunnen evenmin worden gevolgd waar zij stellen dat uit de aanvraag onvoldoende blijkt dat de mogelijkheid van site-sharing is overwogen. Uit de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag blijkt namelijk dat aan de andere operatoren een intentiebrief is verstuurd, maar dat zij evenwel geen interesse hebben getoond. Bestaande zendinstallaties lijken ook niet in aanmerking te komen. Sommige zendinstallaties zijn immers te veraf gelegen en kunnen dus geen dekking bieden in het beoogde gebied, terwijl andere zendinstallaties reeds te dicht gesitueerd zijn bij bestaande zendinstallaties van de vergunningsaanvrager. De radioplots die zijn weergegeven in de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag tonen aan dat de dekking in het beoogde gebied gevoelig zal verbeteren met het aangevraagde zendstation.

De inplanting van het zendstation tast geen natuurgebied of beschermd landschap aan, zoals de bezwaarindieners lijken te suggereren. De aanvraag is gesitueerd in woongebied. Het beschermd monument domein Ronsevaal met parkgebied situeert zich op meer dan

100 meter van het zendstation en wordt ervan afgescheiden door een woonlint en hoge bomen. Er bevindt zich geen natuurgebied in de onmiddellijke omgeving.

Waar de bezwaarindieners van oordeel zijn dat gsm-masten bij voorkeur in aangetaste gebieden moeten worden geplaatst, zoals in industriegebieden en langs autosnelwegen, kan dit niet als algemene (dwingende) regel gelden waardoor zendinstallaties in woongebied uitgesloten zouden zijn. De Raad van State en de Raad voor Vergunningsbetwistingen aanvaarden dat gsminstallaties als openbare nutsvoorzieningen vergunbaar zijn in woongebied (o.m. RvS 31 oktober 2001, nr. 100.514; RvS 8 september 2008, nr. 186.112; RvVb 18 maart.2014, nr. nr. A2014/0202). Het is ook logisch dat gsm-installaties geplaatst worden in de buurt van de gebruikers hiervan. Overigens moet het 'niet-aangetast' karakter van de onmiddellijke omgeving van het zendstation gerelativeerd

worden. Zij is namelijk gesitueerd in de berm tussen de drukke Brusselse Steenweg, die gekenmerkt wordt door bestaande puntinfrastructuur in de vorm van metershoge verlichtingspalen aan beide kanten van de steenweg, en een aanpalende ventweg. De pyloon is van het type 'citypole' en komt in de plaats van een bestaande verlichtingspaal.

Het bezwaar is ongegrond.

2. Het ontwerp is een type pyloon die werd vastgesteld door de Vlaamse overheid en die opgenomen werd in de kaderovereenkomst die de operatoren hebben ondertekend met de Vlaamse overheid. Het betreft een slank oplopende buispyloon van het type 'citypole' die geschikt is op deze locatie ter vervanging van een verlichtingspaal. Deze pyloon zal zich qua esthetische vormgeving op aanvaardbare wijze integreren in de bestaande configuratie van de Brusselse Steenweg op deze locatie. De fotomontage die is gevoegd bij de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag bevestigt dit.

Bijkomend kan gesteld worden dat de beoordeling van de esthetiek van de gevraagde installatie subjectief van aard is. Wat voor de ene persoon esthetisch is, kan door een andere als (zeer) onesthetisch beschouwd worden.

De groenzone die verloren zou gaan door de inplanting van het zendstation, is zeer beperkt qua oppervlakte (circa 12m²). Het betreft een strook gras in de berm tussen de Brusselse Steenweg en de aanpalende ventweg. De positieve impact hiervan op het esthetische uitzicht van deze locatie is verwaarloosbaar, des te meer omdat er zich momenteel een verlichtingspaal bevindt in deze zone. Tevens dient opgemerkt te worden dat bij de heraanleg van de Brusselse Steenweg de graszone tussen de gewestweg en de ventweg/parking gewijzigd is naar een groenzone met streekeigen bomen, zodat - als de bomen in volle wasdom zijn - de mast eveneens tot een bepaalde hoogte zal onttrokken worden aan het zicht. (zie plannen 02.2, 03 en 03a gevoegd bij de aanvraag die gebaseerd zijn op plan nr. 4.3 "grondplan wegeniswerken" van de aanvraag tot wegenis en rioleringswerken langsheen de Brusselse Steenweg en Brusselbaan waarvoor op 13/07/2011 een stedenbouwkundige vergunning verleend werd; dit betreft het dossier 8.00/41002/14867.2)

Een groenscherm kan evenwel voorzien worden om de impact van de grondinstallatie te milderen.

Om tegemoet te komen aan het bezwaar wordt een bijzondere vergunningsvoorwaarde opgelegd. Voor de rest is het bezwaar ongegrond.

3. Waardevermindering is niet van stedenbouwkundige aard. Bezwaar ongegrond.

4. De aanvraag heeft betrekking op 3 dualband EGSM/UMTS antennes, geplaatst op een hoogte van 23,75 meter. Overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO is de beoordeling van de mogelijke gezondheidseffecten van deze antennes enkel nodig voor zover noodzakelijk of relevant.

In het Vlaams Gewest is intussen een normering tot stand gekomen. Het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10Mhz en 10Ghz, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 januari 2011. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling

geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011. De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd, is operationeel. Dit besluit van de Vlaamse regering legt gezondheidsnormen vast. Overeenkomstig het nieuw ingevoerde artikel 6.10.2.2, §1 van Vlarem II is de exploitatie van een vast opgestelde zendantenne verboden zonder conformiteitsattest, behoudens in de gevallen vermeld in artikel 6.10.2.2, §§2 en 3 van Vlarem II. Tegelijk wordt een stralingsnorm vastgelegd van 3 V/m per vast opgestelde antenne (zoals terug te vinden in artikel 6.10.2.1, §1 van Vlarem II) en een cumulatieve norm van 20,6 V/m (zoals terug te vinden in artikel 2.14.2.1 van Vlarem II)). Dit betekent dus dat de exploitatie van een vast opgestelde zendantenne verboden is, tenzij wanneer de bevoegde overheid daarvoor een conformiteitsattest aflevert. Overeenkomstig artikel 6.10.2.5 van Vlarem II kan dergelijk conformiteitsattest alleen worden afgegeven wanneer aan verschillende voorwaarden is voldaan. De installatie mag pas in exploitatie genomen worden als de aanvrager beschikt over een conformiteitsattest, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010. Op die wijze wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd. Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen van dit besluit van de Vlaamse regering voldoen.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen bevestigt dat de vergunningverlenende overheid die uitdrukkelijk rekening houdt met het afgeleverde conformiteitsattest een concrete beoordeling heeft gemaakt van de eventuele gezondheidseffecten van gsm-antennes en er aldus vanuit mag gaan dat de gezondheidseffecten onder controle zijn (onder meer RvVb 3 mei 2016, nr. RvVb/A/1516/1048). Voor de betrokken antennes werd op 9 september 2013 een conformiteitsattest afgegeven. Dit attest bevestigt dat de antennes de hoger vermelde stralingsnormen respecteren. Dit impliceert dat ook de eventuele cumulatieve effecten van deze antennes zijn beoordeeld. Uit geen enkel element volgt dat dit conformiteitsattest niet correct zou zijn. De eventuele gezondheidseffecten voor de omwonenden van het zendstation zijn dan ook onder controle. Hierbij mag ook niet uit het oog verloren worden dat de antennes worden geplaatst op een hoogte van 23,75 meter en de stralingen van deze antennes bijgevolg zullen passeren boven de woningen in de onmiddellijke omgeving. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat. Het bezwaar is ongegrond.

HISTORIEK

///

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag is gesitueerd in de berm tussen de Brusselse Steenweg en de aanpalende ventweg met bijhorende parkeerstrook. Deze berm maakt deel uit van het openbaar domein. De Brusselse Steenweg is een volledig uitgeruste gewestweg, omzoomd met verlichtingspalen aan beide zijden van de steenweg.

De onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door gesloten, halfopen en open bebouwing, zowel eengezinswoningen als meergezinswoningen. De dichtstbijzijnde woning bevindt zich op 15 à 20 meter van de inplantingsplaats van de pyloon en wordt ervan afgescheiden door de ventweg met parkeergelegenheid.

Het beschermd monument Ronsevaal met parkgebied situeert zich op meer dan 100 meter van de inplantingsplaats van de pyloon en wordt ervan gescheiden door een woonlint en hoge begroeiing met bomen.

De aanvraag betreft het bouwen van een nieuw zendstation voor mobiele communicatie. Het zendstation behelst een slank oplopende buispyloon (type 'citypole') met een hoogte

van 25 meter. De pyloon komt in de plaats van een verlichtingspaal. Zij zal 3 dualband EGSM/UMTS antennes dragen (lengte: 2,60 meter, op een hoogte van 23,75 meter) en 2 schotelantennes met een diameter van 30 centimeter en geplaatst op een hoogte van 21,35 meter. Aan de voet van de pyloon worden technische kasten geplaatst met volgende afmetingen: hoogte 2,10m, breedte 1,30m en diepte 0,92m. Er worden eveneens een voetpadkast, een AC-kast met noodstroomstekker en beschermingspaaltjes geplaatst. Het zendstation wordt van de Brusselse Steenweg afgescheiden door middel van een vangrail en van de achterliggende ventweg/parkeerstrook door beschermingspaaltjes.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag omvat het oprichten van een zendstation voor mobiele communicatie (een citypole met een hoogte van 25m en technische kasten op maaiveldniveau).

Op grond van artikel 1.1.4 VCRO is de ruimtelijke ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

De beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, waarbij ook rekening wordt gehouden met de hoger vermelde principes van artikel 1.1.4 VCRO, gebeurt aan de hand van de volgende criteria zoals vastgesteld in artikel 4.3.1 §2, 1° VCRO:

- Functionele inpasbaarheid

Een zendstation is een installatie van openbaar nut en van algemeen belang; deze handelingen zijn opgenomen in art. 3, § 1, 6° en art. 3, § 2.12° van het Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening 05/05/2000 kan worden beschouwd.

Er moet dan ook naar worden gestreefd om dergelijke installaties in te planten op locaties die hen toelaten in een directe relatie te staan tot de mensen die van hun diensten gebruik maken.

De potentiële inplantingszone resulteert uit een technische studie; op basis daarvan wordt het betrokken gebied gescreend om de optimale inplantingslocatie te kunnen bepalen. Ter zake wordt ook verwezen naar de weerlegging van het eerste bezwaar.

Het zendstation in kwestie is gelegen in een woongebied langs een drukke gewestweg en in de omgeving van bewoning. Als openbare nutsvoorziening staat het zendstation ten dienste van de bewoners en de gebruikers. Dit sluit aan op de functie van het gebied.

De inplanting van het zendstation doet geen afbreuk aan de functie van het gebied.

- Mobiliteitsimpact

Het zendstation heeft geen impact op de mobiliteit. Het advies van het agentschap Wegen en Verkeer van 17 februari 2014 is onvoorwaardelijk gunstig.

- Schaal

Het zendstation met bijhorende technische kast neemt een beperkte oppervlakte in van een berm tussen de Brusselse Steenweg en de aanpalende ventweg met parkeerstrook.

De pyloon heeft een hoogte van 25 meter. Hoewel de pyloon hiermee hoger uitvalt dan de meeste gangbare constructies in de omgeving, kan zij, rekening houdend met de concrete omstandigheden, toch geacht worden de schaal van de omgeving niet te overschrijden. In het bijzonder kan gewezen worden op de verschijningsvorm van de pyloon, namelijk een slank oplopende buispyloon van het type 'citypole' in een sobere en neutrale grijze kleur. De pyloon versmalt dan ook in de hoogte. Hierdoor en door de neutrale grijze kleur valt de hoogte ervan minder op. Ook moet rekening gehouden worden met de concrete ligging van de pyloon, namelijk in een berm tussen enerzijds een drukke gewestweg die aan beide zijden is omzoomd met verlichtingspalen en anderzijds een ventweg met parkeerstrook. De pyloon sluit daarbij aan op de bestaande puntinfrastructuur van de verlichtingspalen, nu zij in de plaats komt van een bestaande verlichtingspaal. De pyloon vormt een onderdeel van de rij verlichtingspalen langsheen de steenweg. Het standpunt van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst dat er geen aansluiting wordt gezocht met bestaande structuren en dat het zendstation zich niet integreert in het straatbeeld, kan dan ook niet worden gevolgd.

Tevens dient opgemerkt te worden dat bij de heraanleg van de Brusselse Steenweg de graszone tussen de gewestweg en de ventweg/parking gewijzigd is naar een groenzone met streekeigen bomen, zodat - als de bomen in volle wasdom zijn - de mast eveneens tot een bepaalde hoogte zal onttrokken worden aan het zicht.

In een context van een drukke steenweg met een heterogeen uitzicht met verschillende types woningen en waarbij door de grote afstand tussen de woningen van beide zijden van de steenweg de verlichtingspalen een prominente verschijning in het straatbeeld zijn, is de schaal van de pyloon aanvaardbaar.

- Ruimtegebruik/bouwdichtheid

Het zendstation met bijhorende technische kast neemt een beperkte oppervlakte in van een berm tussen de Brusselse Steenweg en de aanpalende ventweg met parkeerstrook.

- Visueel-vormelijke elementen

De pyloon heeft een hoogte van 25 meter en zal bijgevolg een beperkte visuele impact hebben op de onmiddellijke omgeving van het zendstation

Toch is de visuele impact op de bewoning in de onmiddellijke omgeving aanvaardbaar rekening houdend met de concrete omstandigheden.

De pyloon is een slank oplopende buispyloon van het type 'citypole' in een sobere en neutrale grijze kleur.

De pyloon wordt opgericht in een berm tussen enerzijds een drukke gewestweg die aan beide zijden is omzoomd met verlichtingspalen en anderzijds een ventweg met parkeerstrook. Deze omgeving wordt vandaag reeds gekenmerkt door de aanwezigheid van talrijke verlichtingspalen. De pyloon integreert zich in deze visuele configuratie gekenmerkt door bestaande puntinfrastructuur vermits zij in de plaats komt van een bestaande verlichtingspaal. De pyloon sluit aan op de rij verlichtingspalen langsheen de steenweg. Om deze reden kan het standpunt van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst niet worden gevolgd dat de pyloon landschappelijk niet inpasbaar zou zijn op deze locatie en niet geïntegreerd zou worden in het straatbeeld. Bovendien wordt op deze manier geen nieuwe open ruimte aangesneden.

Er moet ook worden gewezen op de erg heterogene visuele verschijning van de Brusselse Steenweg ter hoogte van het aanvraagperceel. De betrokken zone wordt gekenmerkt door zeer verschillende types woningen in uiteenlopende maten en architecturale stijlen, ingeplant langsheen een drukke gewestweg (met een parallelle ventweg en aansluitende parkeerstrook) en de aanwezigheid van talrijke puntinfrastructuur in de vorm van verlichtingspalen. De visuele impact van de toevoeging

van een pyloon van 25 meter - ter vervanging van een bestaande verlichtingspaal - kan dan ook in alle redelijkheid als zeer relatief worden beoordeeld.

Het feit dat de pyloon in de plaats komt van een bestaande verlichtingspaal, moet ook als feitelijk gegeven in aanmerking worden genomen voor de beoordeling van de visuele impact van deze pyloon op de dichtstbij gelegen woningen aan deze kant van de steenweg (huisnummers 175-185). In de mate dat er vanuit een naburig perceel rechtstreeks wordt uitgekeken op de pyloon, wat kan worden aangenomen voor het perceel met huisnummer 175, is het namelijk zo dat vanuit dit perceel voorheen reeds werd uitgekeken op een verlichtingspaal. Dit is ook zo beoordeeld door de Raad voor Vergunningsbetwistingen in het niet-schorsingsarrest nr. S/2014/0164 van 25 november 2014 met betrekking tot de eerst verleende en nadien vernietigde stedenbouwkundige vergunning van 2 mei 2014: 'Het is deze verlichtingspaal die zal worden vervangen door de zendmast, die een gelijkaardige visuele hinder zal betekenen dan de huidige visuele hinder waarmee de tweede verzoekende partij reeds wordt geconfronteerd, zoals blijkt uit de fotomontage die bij de vergunningsaanvraag is gevoegd en wat niet wordt weerlegd door de tweede verzoekende partij'. Het is ten andere zo dat bij een rechtstreekse uitkijk vanop relatief korte afstand op een pyloon van 25 meter de visuele impact hiervan enigszins wordt afgezwakt door het vlakke en lage perspectief hierop waardoor het hoogste gedeelte van de pyloon niet rechtstreeks in het gezichtsveld verschijnt bij een normale waarneming waarbij niet specifiek omhoog gekeken wordt. Vanuit de andere percelen in de onmiddellijke omgeving van de pyloon aan deze kant van de Brusselse Steenweg wordt niet rechtstreeks maar slechts zijdelings uitgekeken op de pyloon (opnieuw Raad voor Vergunningsbetwistingen 25 november 2014, nr. S/2014/0164). De visuele impact op de woningen aan de overzijde van de Brusselse Steenweg wordt afgezwakt door de steenweg die als buffer fungeert. Deze woningen worden vandaag reeds geconfronteerd met veel nabijere verlichtingspalen aan die kant van de steenweg. Tevens dient opgemerkt te worden dat bij de heraanleg van de Brusselse Steenweg de graszone tussen de gewestweg en de ventweg/parking gewijzigd is naar een groenzone met streekeigen bomen, zodat - als de bomen in volle wasdom zijn - de mast eveneens tot een bepaalde hoogte zal onttrokken worden aan het zicht. Tot slot kan de visuele impact van de technische uitrusting onderaan het zendstation verder beperkt worden door de realisatie van een groenbuffer die als bijzondere vergunningsvoorwaarde wordt opgelegd. Hiermee wordt tegemoet gekomen aan de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek en aan het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst. In het licht van al deze overwegingen moet worden besloten dat de visuele impact van het zendstation op deze locatie reëel maar aanvaardbaar is, zodat zij de aflevering van de stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat.

- Cultuurhistorische aspecten

Het aanvraagperceel heeft geen cultuurhistorische waarde. Het zendstation is ook op meer dan 100 meter gelegen van het beschermd monument Ronsevaal met parkgebied en wordt ervan afgescheiden door een woonlint en hoge begroeiing met bomen, zodat het geen impact heeft op dit monument. Er zijn dienaangaande ook geen opmerkingen geformuleerd tijdens het openbaar onderzoek of door de stad. Het Agentschap Onroerend Erfgoed heeft op 26 februari 2014 een gunstig advies verstrekt onverminderd de vondstmelding.

- Bodemreliëf

Het bodemreliëf wordt niet gewijzigd.

- Hinderaspecten. gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Het zendstation heeft geen impact op het gebruiksgenot van de omliggende eigendommen en het openbaar domein. Het zendstation wordt opgericht in een groenzone in de berm tussen de Brusselse Steenweg en de aanpalende ventweg met parkeergelegenheid. De inplanting van het zendstation heeft geen impact op het gebruik van de steenweg, de ventweg of de voorziene parkeergelegenheid.

Er stelt zich geen probleem voor de veiligheid in het algemeen. Het zendstation wordt afgescheiden van de Brusselse Steenweg door middel van een vangrail en van de aanpalende ventweg met parkeerstrook door beschermingspaaltjes. Ook de groenbuffer die als bijzondere vergunningsvoorwaarde wordt opgelegd zal het zendstation verder afzonderen van de onmiddellijke omgeving. Het zendstation bestaat uit een technische kast die gesloten is en uit een pyloon die niet toegankelijk is zonder specifiek klimmateriaal (er zijn geen treden, handvaten of een ladder om de pyloon te beklimmen). De kabels voor de bevoorrading van de gsm-installaties worden binnenin de pyloon geplaatst. Op de top van de pyloon komt een bliksemafleider.

Andere hinderaspecten dan de hoger besproken visuele impact van het zendstation zijn niet verbonden aan de oprichting van het station. Voor de beoordeling van de visuele hinderaspecten wordt verwezen naar de beoordeling van de visueel-vormelijke elementen.

Voor wat het gezondheidsaspect betreft dient het volgende opgemerkt te worden.

De aanvraag heeft betrekking op 3 dualband EGSM/UMTS antennes, geplaatst op een hoogte van 23,75 meter.

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO is de beoordeling van de mogelijke gezondheidseffecten van deze antennes enkel nodig voor zover noodzakelijk of relevant. In het Vlaams Gewest is intussen een normering tot stand gekomen. Het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10Mhz en 10Ghz, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 januari 2011. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011. De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd, is operationeel. Dit besluit van de Vlaamse regering legt gezondheidsnormen vast. Overeenkomstig het nieuw ingevoerde artikel 6.10.2.2, §1 van Vlarem II is de exploitatie van een vast opgestelde zendantenne verboden zonder conformiteitsattest, behoudens in de gevallen vermeld in artikel 6.10.2.2, §§2 en 3 van Vlarem II. Tegelijk wordt een stralingsnorm vastgelegd van 3 V/m per vast opgestelde antenne (zoals terug te vinden in artikel 6.10.2.1, §1 van Vlarem II) en een cumulatieve norm van 20,6 V/m (zoals terug te vinden in artikel 2.14.2.1 van Vlarem II)). Dit betekent dus dat de exploitatie van een vast opgestelde zendantenne verboden is, tenzij wanneer de bevoegde overheid daarvoor een conformiteitsattest aflevert. Overeenkomstig artikel 6.10.2.5 van Vlarem II kan dergelijk conformiteitsattest alleen worden afgegeven wanneer aan verschillende voorwaarden is voldaan. De installatie mag pas in exploitatie genomen worden als de aanvrager beschikt over een conformiteitsattest, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010. Op die wijze wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd. Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen van dit besluit van de Vlaamse regering voldoen.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen bevestigt dat de vergunningverlenende overheid die uitdrukkelijk rekening houdt met het afgeleverde conformiteitsattest een concrete beoordeling heeft gemaakt van de eventuele gezondheidseffecten van gsm-antennes en er aldus vanuit mag gaan dat de gezondheidseffecten onder controle zijn (onder meer RvVb 3 mei 2016, nr. RvVb/A/1516/1048). Voor de betrokken antennes werd op 9 september 2013 een conformiteitsattest afgegeven. Dit attest bevestigt dat de antennes

de hoger vermelde stralingsnormen respecteren. Dit impliceert dat ook de eventuele cumulatieve effecten van deze antennes zijn beoordeeld. Uit geen enkel element volgt dat dit conformiteitsattest niet correct zou zijn. De eventuele gezondheidseffecten voor de omwonenden van het zendstation zijn dan ook onder controle. Hierbij mag ook niet uit het oog verloren worden dat de antennes worden geplaatst op een hoogte van 23,75 meter en de stralingen van deze antennes bijgevolg zullen passeren boven de woningen in de onmiddellijke omgeving. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat.

De aanvraag ligt op ongeveer 490 m van een VEN/IVON-gebied en op ongeveer 1 km van een habitatrichtlijngebied, zodat kan gesteld worden dat er geen impact kan zijn op de natuurwaarden in voormelde gebieden.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden 4 bezwaren ingediend. Deze bezwaren zijn ontvankelijk doch ongegrond. Voor zover het bezwaar met betrekking tot de visuele impact deels gegrond zou kunnen beschouwd worden, kan er aan tegemoet gekomen worden door in de vergunning een voorwaarde op te nemen met betrekking tot de aanplant van een groenscherm. Door rond de installatie een groenscherm te voorzien dat bestaat uit 2,2m hoge inheemse wintervaste beplanting zal de visuele impact van de grondinstallatie quasi volledig gemilderd worden.

Het college bracht een ongunstig besluit uit van en gebruikt dezelfde argumenten zoals in de bezwaarschriften vermeld worden. Deze argumenten werden onder de rubriek "openbaar onderzoek", weerlegd.

Verder stelt het college dat de wegverhardingen, die enkele maanden geleden werden aangelegd niet mogen worden opgebroken (sperperiode van 2 jaar). Dit element is niet van stedenbouwkundige aard en dient bekeken te worden met de wegbeheerder.

Uit voorgaande dient besloten te worden dat de aanvraag in overeenstemming is met de bepalingen van het gewestplan en met de goede ruimtelijke ordening, mits voldaan wordt aan de gestelde voorwaarde.

ALGEMENE CONCLUSIE

Tegen de aanvraag zijn er geen stedenbouwkundige bezwaren, mits naleving van de hierna vermelde voorwaarden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Ook de heer Karel THIELEMANS, de heer Jérôme MALHERBE en de nv IMKA vorderen met een aangetekende brief van 5 januari 2017 de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1617/RvVb/0303.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

De tussenkomende partij stelt dat zij de tijdigheid van het verzoek tot vernietiging niet kan nagaan en vraagt de Raad dit te verifiëren.

Los van het gegeven dat de tussenkomende partij het dossier op de griffie van de Raad had kunnen inzien en zich zo van de tijdigheid van het beroep kon vergewissen, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing aan de verzoekende partij werd betekend met een aangetekende brief van 14 november 2016. Het beroep, dat werd ingediend met een aangetekende brief van 28 december 2016, is dus tijdig.

Uit het dossier blijkt dat de vordering eveneens regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in haar enig middel de schending aan van artikel 23, eerste lid, en derde lid, 4° van de Grondwet, van artikel 1.1.4 en 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële en formele motiveringsplicht.

In een eerste onderdeel wijst de verzoekende partij er op dat de verwerende partij concreet moet onderzoeken of de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en bij de beoordeling van de aanvraag rekening dient te houden met de ruimtelijke draagkracht van de bestaande omgeving. De onmiddellijke omgeving van de bouwplaats wordt gekenmerkt door gesloten, halfopen en open bebouwing, zowel eengezinswoningen als meergezinswoningen. Deze woningen worden in het algemeen gekenmerkt door twee bouwlagen onder de kroonlijst. In de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats bevinden zich geen bouwwerken of andere structuren met een hoogte die vergelijkbaar is met de hoogte van de voorziene zendmast. De gevraagde zendmast vindt volgens de verzoekende partij in het geheel geen aansluiting met de bestaande bebouwing. De verwerende partij minimaliseert volgens de verzoekende partij dan ook de impact van de gevraagde hoogte op de bestaande omgeving.

De verzoekende partij stelt verder dat niet blijkt op basis van welke informatie de verwerende partij meent dat het een drukke gewestweg betreft. In ieder geval lijkt dit gegeven niet te worden bevestigd door de geopunt-kaarten voor winter 2014, winter 2015 en zomer 2015. De overweging dat dit een “drukke” gewestweg zou betreffen, kan volgens de verzoekende partij dan ook niet zonder meer als feitelijk gegeven worden aangenomen.

De verzoekende partij verwijst verder naar plan “F01 – Fotomontage” bij het aanvraagdossier, en stelt dat de zendmast noch naar breedte, noch naar hoogte te vergelijken is met de aanwezige verlichtingspalen. Deze laatsten zijn smaller en veel lager. De schaal van de zendmast en de schaal van een verlichtingspaal zijn objectief gezien absoluut niet hetzelfde. Door de zendmast in te planten op de plaats waar voorheen een verlichtingspaal stond, wordt deze zendmast niet smaller of lager. De zendmast blijft haar hoogte en breedte volgens de verzoekende partij behouden. De aanwezige verlichtingspalen zijn lager dan de aanwezige huizen, zodat deze wel

aansluiting vinden bij de aanwezige bebouwing. Hetzelfde kan in geen geval worden gezegd van een zendmast van 25 meter hoog. Het feit dat volgens de bestreden beslissing de betrokken zendmast *“een slanke oplopende buispyloon is van het type ‘citypole’ in sobere en neutrale grijze kleur”* doet daaraan volgens de verzoekende partij geen afbreuk.

Ook het zicht op een verlichtingspaal is niet te vergelijken met het zicht op een zendmast, of dit zicht nu rechtstreeks of zijdelings is. De argumentatie in de bestreden beslissing dat de visuele impact op de woningen aan de overzijde van de Brusselse Steenweg wordt afgezwakt door de steenweg die als buffer fungeert en deze woningen vandaag reeds worden geconfronteerd met veel nabijere verlichtingspalen aan die kant van de steenweg, wordt betwist. De verzoekende partij verwijst hierbij naar de gevoegde foto's waaruit blijkt dat er meerdere woningen aan de andere kant van de Brusselse Steenweg zijn die rechtstreeks zicht hebben op de zendmast, zonder dat dit zicht gebufferd wordt door een verlichtingspaal.

Bovendien neemt de zendmast een centrale plek op de middenberm in, waardoor de zendmast volgens de verzoekende partij bijzonder opvallend en geaccentueerd in het straatbeeld zal aanwezig zijn. De verwerende partij heeft ook deze feitelijke gegevens niet correct beoordeeld.

De verzoekende partij stelt verder dat ook de verwijzing naar de nieuw aangeplante groenzone niet kan volstaan om de inpasbaarheid van de zendmast te motiveren. De bomen waren op het moment van de vergunningsaanvraag nog niet aangeplant en bovendien staan de bomen op sommige plaatsen foutief ingetekend, zodat de plannen de feitelijke toestand niet correct weergeven, hoogstens de geplande toestand. Er wordt bovendien ook niet vermeld welke soort bomen worden aangeplant en wanneer de bomen in volle wasdom zullen zijn, zodat niet kan worden nagegaan of de assumptie van de verwerende partij in de bestreden beslissing correct is. Het is volstrekt onzeker of de bomen in de toekomst de mast aan het zicht zullen onttrekken. Dit betreft dus volgens de verzoekende partij een onzekere toestand waarmee in een beslissing geen rekening kan worden gehouden en die bovendien niet afdoende werd onderzocht.

De verzoekende partij verwijst tot slot naar haar ongunstig advies en besluit dat de verwerende partij op basis van een kennelijk onredelijke motivering tot de bestreden beslissing is gekomen.

In een tweede middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij zich in de bestreden beslissing bij de beoordeling van de gezondheidsrisico's onterecht beperkt tot een algemene verwijzing naar de regelgeving zonder concreet en meer in detail te onderzoeken of de straling voor de betrokken omwonenden geen onaanvaardbaar gezondheidsrisico met zich meebrengt. Zij verwijst ter staving van haar stelling naar arresten van de Raad van State.

2.

De verwerende partij verwijst in haar antwoordnota met betrekking tot het eerste middelonderdeel naar de motieven uit de bestreden beslissing. Ze wijst er hierbij op dat een andersluidend advies van de adviesverlenende instanties de motiveringsplicht van de vergunningverlenende overheid weliswaar verhoogt, maar niet inhoudt dat de vergunningverlenende overheid alle aspecten van het desbetreffende andersluidende advies moet beoordelen en/of weerleggen. Het volstaat daarentegen dat de vergunningverlenende overheid de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening steunt op voldoende concrete en draagkrachtige elementen.

Het is volgens de verwerende partij algemeen bekend dat de Brusselse Steenweg een drukke gewestweg is, zodat zij het uitdrukkelijk gebruik van de gewestweg niet bijkomend moet motiveren. Het kan van een vergunningverlenende overheid ook niet worden verwacht dat in de vergunningsbeslissing de juiste inplanting van de diverse bomen, waarvan de aanplant door de

verzoekende partij niet ontkend kan worden, wordt aangeduid om vervolgens na te gaan vanuit welk oogpunt de bomen in volle wasdom de pyloon aan het zicht zou onttrekken,

De verwerende partij heeft naar eigen zeggen dan ook wel degelijk rekening gehouden met de in het vernietigingsarrest nr. RvVb/A/1516/1334 van 5 juli 2016 weergegeven motivering en heeft op concrete wijze toegelicht waarom het project op de desbetreffende locatie inpasbaar is.

Met betrekking tot het tweede middelonderdeel verwijst de verwerende partij in eerste instantie naar de rechtspraak van de Raad waarin wordt gesteld dat artikel 23 van de Grondwet geen rechtstreekse werking heeft bij de toetsing van een individueel vergunningsbesluit zodat de verzoekende partij er geen subjectieve rechten kan uit putten en dit artikel niet met goed gevolg kan inroepen.

Uit de bestreden beslissing blijkt volgens de verwerende partij verder dat zij in de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid aandacht heeft besteed aan de bescherming van de mens en het leefmilieu en dat zij bij het nemen van een beslissing over de aanvraag een billijk evenwicht in acht heeft genomen tussen de betrokken belangen. Ze wijst hierbij nog op de vaste rechtspraak van de Raad waarin wordt gesteld dat in alle redelijkheid kan worden verwezen naar de betrokken regelgeving en het conformiteitsattest dat overeenkomstig deze regelgeving is afgegeven. Het verleende conformiteitsattest bevestigt dat antennes de hoger vermelde stralingsnormen respecteren en dat de eventuele cumulatieve effecten van deze antennes zijn beoordeeld

De verzoekende partij kan volgens de verwerende partij ook niet nuttig verwijzen naar de arresten van de Raad van State aangezien op het ogenblik van de ter beoordeling gelegde vergunningsbeslissing geen formele rechtsregels bestonden over de toetsing van de gezondheidsrisico's van de gsm-masten. Bij de beoordeling van de huidige aanvraag zijn er wel formele rechtsregels, waar de huidige aanvraag, zo blijkt uit het conformiteitsattest, aan voldoet.

3.

De tussenkomende partij voert in eerste instantie aan dat het middel (deels) onontvankelijk is. Artikel 23 van de Grondwet is niet van toepassing op een administratieve overheid die zich buigt over een vergunningsaanvraag. Volgens de vaste rechtspraak van de Raad heeft artikel 23 van de Grondwet geen rechtstreekse werking, zodat er geen subjectieve rechten uit geput kunnen worden en een verzoekende partij geen schending van dit artikel kan inroepen. De vordering van de verzoekende partij is volgens de tussenkomende partij dan ook onontvankelijk voor zover zij is gesteund op een vermeende schending van artikel 23 van de Grondwet.

De verzoekende partij kan volgens de tussenkomende partij evenmin met goed gevolg de schending inroepen van artikel 19 van het Inrichtingsbesluit. De beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening wordt thans beheerst door artikel 4.3.1 van de VCRO en niet langer door artikel 19 van het Inrichtingsbesluit.

De tussenkomende partij stelt verder vast dat verzoekende partij de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, zonder evenwel deze beginselen verder te betrekken in haar inhoudelijke argumentatie. Ook op dit punt is het middel onontvankelijk.

Met betrekking tot het eerste onderdeel benadrukt de tussenkomende partij dat zowel de aanvraag als de in de omgeving bestaande toestand in de bestreden beslissing correct en zorgvuldig worden omschreven.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing overwogen dat de onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door gesloten, halfopen en open bebouwing, zowel eengezinswoningen als meergezinswoningen. Dit wordt niet betwist door de verzoekende partij. De voorstelling van verzoekende partij alsof de aanvraag zich bevindt in een woonwijk met zo goed als alleen 'klassieke' woningen met twee bouwlagen, verdoezelt volgens de tussenkomende partij de situatie op het terrein. In werkelijkheid situeert de aanvraag zich volgens de tussenkomende partij op een typische gewestweg, en geen lokale gemeenteweg of een rustige straat in een woonwijk. De tussenkomende partij betwist niet dat er zich aldaar 'klassieke' woningen met twee bouwlagen bevinden, maar wijst eveneens op de meergezinswoningen en winkel die zich langs de gewestweg bevinden. De verwerende partij kon volgens de tussenkomende partij dus terecht oordelen dat de Brusselse Steenweg in de omgeving van de aanvraag een erg heterogene visuele verschijning heeft met verschillende types woningen in uiteenlopende maten en stijlen.

Ook de verwijzing van de verwerende partij naar de inplanting van de vergunde buispyloon 'langsheen een drukke gewestweg' is noch foutief noch kennelijk onredelijk. Het betreft hier volgens de tussenkomende partij de N9, die vanaf de Gentse Poort naar de kust loopt, zodat het dus geenszins een lokale gemeenteweg betreft. De tussenkomende partij stelt dat moeilijk kan ontkend worden dat het een drukke gewestweg is en verwijst daartoe naar de oriëntatienota van het Mobiliteitsplan van Aalst, waarin staat te lezen dat er verkeersdoorstromingsproblemen zijn op de Brusselse Steenweg.

De tussenkomende partij benadrukt verder dat de verwerende partij geenszins de visuele impact van de vergunde buispyloon minimaliseert. Ze acht de zendmast echter voldoende ruimtelijk inpasbaar, gezien de concrete configuratie van de gewestweg, maar ook gezien de concrete verschijningsvorm en de aansluiting op de talrijke bestaande puntinfrastructuur in de omgeving. De tussenkomende partij benadrukt daarbij dat het loutere feit dat een buispyloon een bepaalde hoogte bereikt in woongebied op zich geen afdoende reden is om te besluiten tot de onverenigbaarheid daarvan met de goede ruimtelijke ordening. Ze verwijst hierbij naar enkele arresten van de Raad.

De aansluiting van de vergunde buispyloon op bestaande puntinfrastructuur bestaande uit verlichtingspalen langsheen de Brusselse Steenweg is volgens de tussenkomende partij een feitelijk gegeven. Zij komt zelfs in de plaats van een bestaande verlichtingspaal. Anders dan wat de verzoekende partij stelt, beweert de verwerende partij niet dat de vergunde zendmast een zelfde hoogte en breedte zou hebben als de aanwezige verlichtingspalen en er identiek zou uitzien. Alleen is de aanwezige constellatie van talrijke verlichtingspalen waarin de vergunde zendmast zich zal inschuiven door een bestaande verlichtingspaal te vervangen, een feitelijk gegeven dat de visuele impact van de vergunde buispyloon tempert en waarmee in alle redelijkheid rekening kon worden gehouden door de verwerende partij. De fotoreportage uit het aanvraagdossier is volgens de tussenkomende partij veelzeggend. De verzoekende partij toont volgens de tussenkomende partij niet aan dat de verwijzing naar de bestaande verlichtingspalen, als één onderdeel van de toets aan de goede ruimtelijke ordening, foutief of kennelijk onredelijk is.

De tussenkomende partij stelt verder dat er in de bestreden beslissing niet is van uitgegaan dat de visuele impact van de zendmast vanuit de woningen identiek zou zijn aan de verlichtingspalen, maar wel dat vanuit de bestaande woningen ook reeds op puntinfrastructuur wordt uitgekeken. Dit betekent volgens de tussenkomende partij immers dat geen afweging moet worden gemaakt tussen géén impact en de impact van de vergunde zendmast, maar wel tussen de impact van een verlichtingspaal en de impact van de vergunde zendmast. De Raad heeft in het niet-schorsingsarrest er volgens de tussenkomende partij reeds op gewezen dat de visuele

hinder niet dermate groot is dat er sprake kan zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De woningen aan de overzijde van de steenweg zijn verder van de inplantingslocatie gelegen.

De verschijningsvorm doet volgens de tussenkomende partij inderdaad geen afbreuk aan de hoogte, maar de gekozen verschijningsvorm leent er zich volgens de tussenkomende partij wel toe om een bestaande verlichtingspaal te vervangen. Dit is niet onbelangrijk nu er types zendmasten bestaan met een veel grotere visuele impact. De Raad aanvaardt dat dit een gegeven van betekenis kan zijn bij de toets aan de goede ruimtelijke ordening.

De tussenkomende partij ziet niet in op welke manier de vergunde zendmast in de grasberm tussen de Brusselse Steenweg en de ventweg op een 'centrale' plaats zou worden ingeplant waardoor zij bijzonder opvallend en geaccentueerd in het straatbeeld aanwezig zal zijn, zoals de verzoekende partij beweert. De verzoekende partij verliest volgens de tussenkomende partij uit het oog dat zich reeds een bestaande verlichtingspaal bevindt op de projectlocatie. Hierdoor zal de vergunde buispyloon zich invoegen in de bestaande constellatie van puntinfrastructuur hetgeen precies bijdraagt tot de ruimtelijke inpasbaarheid daarvan. De verzoekende partij heeft dit trouwens ook niet opgeworpen in haar advies, noch heeft dit het voorwerp uitgemaakt van een bezwaar ingediend tijdens het openbaar onderzoek. Er kan dan ook niet worden verweten aan de verwerende partij dat zij dit niet nader heeft besproken in de bestreden beslissing.

De tussenkomende partij wijst er tot slot op dat overeenkomstig artikel 4.3.1 §2, eerste lid, 2° VCRO de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de aanvraag rekening houdt met de in de omgeving bestaande toestand, 'doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen'. Nu de vergunningverlenende overheid rekening kan houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen, kan zij *a fortiori* rekening houden met een ontwikkeling die reeds stedenbouwkundig is vergund. De stedenbouwkundig vergunde toestand voor de heraanleg van de Brusselse Steenweg is een vaststaand en feitelijk gegeven. Het is volgens de tussenkomende partij logisch en zorgvuldig om bij het inplantingsplan van de aanvraag uit te gaan van de toestand zoals zij reeds stedenbouwkundig is vergund in het kader van de heraanleg van de steenweg. De verwerende partij kon volgens de tussenkomende partij dan ook terecht rekening houden met de groenzone zoals bij de heraanleg van de Brusselse Steenweg vergund. De aanplanting van de streekeigen bomen in de berm waarvan sprake in de bestreden beslissing was bovendien reeds een feit op het ogenblik van de vergunningverlening. De streekeigen bomen maakten dus wél reeds deel uit van de in de omgeving bestaande toestand op het ogenblik van de vergunningverlening.

Voor zover de verzoekende partij aanvoert dat het onduidelijk is om wat voor soort bomen het gaat en dat het aantal bomen op de locatie niet overeenstemt met het aantal bomen dat is ingetekend op de plannen, oefent zij volgens de tussenkomende partij kritiek uit op de stedenbouwkundige vergunning van de heraanleg van de Brusselse Steenweg en niet op de bestreden beslissing. Hetzelfde geldt voor de kritiek van de verzoekende partij dat niet geweten is wanneer precies en in welke mate de vergunde zendmast aan het zicht onttrokken zal zijn door de streekeigen bomen in de grasberm. Er zou moeten worden nagegaan in de stedenbouwkundige vergunning voor de heraanleg van de Brusselse Steenweg wat daaromtrent precies is bepaald. De bestreden beslissing hoeft daarop niet verder in te gaan volgens de tussenkomende partij. Bovendien is de kritiek van de verzoekende partij dat niet geweten is wanneer precies en in welke mate de vergunde buispyloon aan het zicht onttrokken zal zijn door de streekeigen bomen in de grasberm, disproportioneel. Indien de redenering van de verzoekende partij wordt gevolgd, zou steeds rekening worden gehouden met een onzekere toekomstige toestand wanneer de visuele impact van een vergunde constructie wordt gemilderd aan de hand van een groenscherm. Op het ogenblik dat de aanleg van een groenscherm als

bijzondere voorwaarde wordt opgelegd in de vergunning, is nooit helemaal precies geweten wanneer dit scherm precies volgroeid zal zijn en wat het eindresultaat zal zijn.

De tussenkomende partij voert met betrekking tot het tweede middelonderdeel in eerste instantie aan dat dit middel onontvankelijk is. De verzoekende partij had in haar advies over de aanvraag immers gesteld dat de gezondheidsrisico's onder controle zijn. De verzoekende partij wordt dan ook geacht te hebben verzaakt aan haar belang bij het tweede middelonderdeel.

Ten gronde stelt de tussenkomende partij dat de verzoekende partij voorbij gaat aan de overwegingen in de bestreden beslissing. Hieruit blijkt dat de verwerende partij concreet het voor de vergunde antennes afgeleverde conformiteitsattest in overweging heeft genomen evenals de hoogte waarop de antennes zullen worden geplaatst. Uit deze elementen heeft de verwerende partij volgens de tussenkomende partij in alle redelijkheid kunnen besluiten dat het gezondheidsaspect onder controle is en het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning niet in de weg stond. De tussenkomende partij verwijst nog naar rechtspraak van de Raad waaruit blijkt dat kan worden volstaan met de verwijzing naar het afgeleverde conformiteitsattest. De arresten van de Raad van State waar de verzoekende partij naar verwijst, zijn dan volgens de tussenkomende partij ook volledig achterhaald. Deze arresten dateren van vóór het bestaan van de Vlaamse stralingsnormen die precies het voorzorgsbeginsel toepassen en garanderen dat – mits naleving van deze normen – zich geen risico's stellen voor de gezondheid. Deze arresten van de Raad van State hebben inmiddels dan ook hun relevantie verloren.

4.

De verzoekende partij volhardt in haar wederantwoordnota in haar standpunt dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze de bestreden beslissing heeft genomen.

De verzoekende partij benadrukt dat de door de verwerende partij in de bestreden beslissing gehanteerde superlatieven zoals *“de erg heterogene visuele verschijning”* en de *“zeer verschillende types woningen in uiteenlopende maten en architecturale stijlen”* niet overeenkomen met de feitelijke situatie ter hoogte van het aanvraagperceel, minstens is de beschrijving van de woningen ter hoogte van de bouwplaats kennelijk overdreven. De verwerende partij geeft volgens de verzoekende partij bovendien in de bestreden beslissing niet aan in welke mate bovenstaande beweerde vaststellingen relevant zouden zijn bij de beoordeling van de gevraagde vergunning.

De woningen/gebouwen die door de tussenkomende partij worden aangehaald in haar schriftelijke uiteenzetting, bevinden zich niet ter hoogte van het aanvraagperceel, maar bevinden zich allemaal, gegroepeerd, op een afstand van meer dan 250 meter van het aanvraagperceel. De constructies zijn volgens de verzoekende partij in geen geval kenmerkend voor de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats en zelfs visueel niet eens waarneembaar vanaf de bouwplaats. Deze constructies kunnen dan ook bezwaarlijk behoren tot de voor het dossier relevante in de omgeving bestaande toestand.

De verzoekende partij verwijst verder nog naar de overwegingen in het eerste vernietigingsarrest van de Raad. De verwerende partij heeft bovendien geen rekening gehouden met de centrale plaats waarop de zendmast wordt ingeplant waardoor ze bijzonder opvallend en geaccentueerd in het straatbeeld aanwezig zal zijn.

Anders dan de tussenkomende partij laat uitschijnen, heeft de verzoekende partij in haar advies ook duidelijk gesteld dat er geen aansluiting wordt gezocht met de bestaande structuur en dat de voorziene zendmast niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving.

De verwijzing naar 'gelijkaardige' zaken van de Raad is volgens de verzoekende partij tot slot niet pertinent nu het vergunningsverlenend bestuursorgaan steeds concreet moet toelichten waarom een project op de desbetreffende locatie inpasbaar is.

5.

In haar laatste nota voegt de verwerende partij niets toe aan haar standpunt uit haar antwoordnota.

6.

De tussenkomende partij stelt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting nog dat het niet klopt, zoals de verzoekende partij beweert in de wederantwoordnota, dat de niet-klasseke gebouwen uitsluitend te vinden zijn op een afstand van meer dan 250 meter van het aanvraagperceel en dus geen deel zouden uitmaken van de onmiddellijke omgeving van het aanvraagperceel. Volgens de tussenkomende partij is de afstand tot deze gebouwen minder dan 200 meter en bovendien bevindt zich op minder dan 80 meter van het aanvraagperceel ook een appartementsgebouw dat evenmin beantwoordt aan de voorstelling van klassieke woningen met twee bouwlagen.

De verzoekende partij zou volgens de tussenkomende partij in haar wederantwoordnota ook niet langer betwisten dat de Brusselse Steenweg een drukke gewestweg is. Ook de argumentatie over de groenzone bij de heraanleg van de Brusselse Steenweg wordt in de wederantwoordnota niet weerlegd.

Voor het overige herneemt de tussenkomende partij haar standpunt uit haar schriftelijke uiteenzetting.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1° VCRO bepaalt dat een vergunning wordt geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken, en/of onverenigbaar met een goede ruimtelijke ordening.

Artikel 4.3.1, § 2, eerste lid VCRO luidt onder meer als volgt:

“ ...

§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;

...”

In het verzoekschrift roept de verzoekende partij ook de schending in van artikel 19 van het Inrichtingsbesluit. Zowel artikel 19 van het Inrichtingsbesluit als het ingeroepen artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b) VCRO bepalen dat een vergunning dient geweigerd te worden wanneer het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. In artikel 19 van het Inrichtingsbesluit is nog sprake van de goede *plaatselijke* ordening. Sinds de inwerkingtreding van de VCRO wordt de verenigbaarheid met een goede ruimtelijke ordening beoordeeld aan de hand van de aandachtspunten, criteria en beginselen zoals opgesomd in artikel 4.3.1, §2 VCRO.

Artikel 1.1.4 VCRO is een doelstellingartikel, gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden en waarbij de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen worden.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening en de in de omgeving bestaande toestand bij haar beoordeling dient te betrekken, de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO in acht moet nemen en tevens dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Om te voldoen aan de motiveringsplicht dient een vergunningverlenende overheid duidelijk de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, zodat de belanghebbende met kennis van zaken tegen de beslissing kan opkomen. De opgegeven motieven moeten afdoende zijn. Er kan derhalve slechts rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven.

Wanneer er door de vergunningverlenende overheid andersluidend wordt geoordeeld dan de doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, of, indien tijdens deze procedure bezwaren en opmerkingen zijn geformuleerd aangaande een relevant en te beoordelen aspect, moet de vergunningverlenende overheid haar beslissing op dat punt des te zorgvuldiger motiveren.

2.

In een eerste onderdeel voert de verzoekende partij aan dat de verwerende partij in haar beoordeling onvoldoende rekening heeft gehouden met de in de omgeving bestaande toestand. De gevraagde zendmast sluit volgens haar niet aan bij de bestaande bebouwing en de bestaande puntinfrastructuur.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de inpasbaarheid in de bestaande omgeving concreet onderzoekt en, in tegenstelling tot de voorgaande beslissing, aan de hand van de relevante criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO uitgebreid en zorgvuldig motiveert waarom zij het advies van de verzoekende partij niet bijtreedt en de gevraagde zendmast wel verenigbaar acht met een goede ruimtelijke ordening.

In de bestreden beslissing geeft de verwerende partij een ruime omschrijving van de bestaande omgeving. Ze wijst er op dat de inplantingsplaats gesitueerd is in de berm tussen de gewestweg Brusselse Steenweg met aanwezige puntinfrastructuur en de aanpalende ventweg met parkeerstrook en dat de onmiddellijke omgeving gekenmerkt wordt door zeer verschillende types woningen in uiteenlopende maten en architecturale stijlen. De verzoekende partij betwist dat het *in casu* zou gaan om een drukke gewestweg maar toont niet aan dat die omschrijving van de N9 kennelijk onredelijk zou zijn.

Volgens de verzoekende partij kan de verwerende partij de gevraagde zendmast niet vergelijken met de bestaande verlichtingspalen aangezien deze lager en slanker zijn. Uit de beoordeling blijkt echter niet dat de verwerende partij de zendmast zonder meer gelijkstelt met de bestaande verlichtingspalen. De verwerende partij erkent dat de pyloon van 25 meter hoger uitvalt dan de meeste gangbare constructies in de omgeving en enige visuele impact heeft op de onmiddellijke omgeving. Zoals de verwerende partij terecht stelt, is het wel een feitelijk gegeven dat de zendmast in de plaats komt van een bestaande, weliswaar lagere, verlichtingspaal. Het is dan ook geenszins onredelijk om te oordelen dat de zendmast aansluit bij de bestaande puntinfrastructuur van de verlichtingspalen en een onderdeel van de bestaande rij verlichtingspalen zal vormen. Door de grote afstand tussen de woningen vormen de verlichtingspalen volgens de verwerende partij op vandaag ook een prominente verschijning in het straatbeeld. De verwerende partij oordeelt aan de hand van de bijgevoegde fotomontage dat de zendmast ondanks de hoogte qua schaal en visueel-vormelijk verenigbaar is met de omgeving aangezien ze aansluit bij de bestaande puntinfrastructuur en er bovendien wordt gekozen voor een slank type zendmast in een neutrale kleur. Uit haar uiteenzetting blijkt dat de verzoekende partij het niet eens is met de beoordeling van de verwerende partij, maar zij overtuigt niet dat die beoordeling kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn.

De verwerende partij onderzoekt, onder meer met verwijzing naar het niet-schorsingsarrest van de Raad met nummer S/2014/0164, ook concreet de visuele impact van de zendmast vanuit de woningen aan weerszijden van de Brusselse Steenweg. De verzoekende partij toont niet aan dat de beoordeling van de verwerende partij op dit punt kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn. Zij geeft aan dat er aan de overzijde van de Brusselse Steenweg wel degelijk woningen zijn die niet op een verlichtingspaal uitkijken en dus rechtstreeks zicht hebben op de vergunde zendmast, maar maakt niet aannemelijk dat het oordeel van de verwerende partij dat de visuele impact wordt afgezwakt door de Brusselse Steenweg als buffer, kennelijk onredelijk is.

De verwerende partij wijst in haar beoordeling van de inpasbaarheid tevens naar het heterogene uitzicht van de bestaande omgeving waardoor de (visuele) impact van de zendmast ter vervanging van een bestaande verlichtingspaal moet worden gerelativeerd. De verzoekende partij toont ook de kennelijk onredelijkheid of onzorgvuldigheid van dat motief niet aan. Volgens de verzoekende partij hebben de meeste woningen in de omgeving twee bouwlagen onder kroonlijst. De Raad moet echter uit de foto's in het administratief dossier en de foto's die door de verzoekende partij en de tussenkomende partij worden bijgevoegd, vaststellen dat de verwerende partij geenszins onredelijk oordeelt dat de bestaande omgeving een erg heterogene omgeving betreft, waarbij verschillende types woningen zich afwisselen in verschillende stijlen en maten en zijn ingeplant langs een gewestweg die gekenmerkt wordt door aanwezige puntinfrastructuur en met parallelle ventweg en aansluitende parkeerstrook.

De verwerende partij motiveert verder dat de graszone tussen de gewestweg en de ventweg werd gewijzigd naar een groenzone met streekeigen bomen, die de zendmast eveneens tot een bepaalde hoogte aan het zicht zullen onttrekken wanneer ze in volle wasdom zijn. Het is geenszins onzorgvuldig om op de plannen van de bestaande toestand de bomen weer te geven

die vergund zijn bij de heraanleg van de Brusselse Steenweg, ongeacht de vraag of deze al werden aangeplant bij het indienen van de vergunningsaanvraag voor de zendmast. Uit de bijgevoegde foto's in het verzoekschrift en de tussenkomst blijkt dat de bomen ondertussen ook werden aangeplant. Nu de bomen zijn vergund, is het bovendien geenszins onredelijk om daar bij de beoordeling van de gevraagde zendmast rekening mee te houden, noch te oordelen dat zij in volle wasdom de zendmast tot een bepaalde hoogte aan het zicht zullen onttrekken. Uit de beoordeling van de verwerende partij blijkt bovendien dat zij er weet van heeft dat de bomen nog niet de volle wasdom hebben en in die optiek ook niet is misleid door de weergave op de plannen. De verzoekende partij toont niet aan dat de inplanting van de bomen foutief op de plannen wordt weergegeven.

Nu er in de bestreden beslissing uitgebreider wordt gemotiveerd waarom de zendmast in de bestaande omgeving past, waarbij niet alleen naar de bestaande verlichtingspalen maar eveneens naar het heterogene uitzicht van de omgeving en de groenbuffer wordt verwezen en ook de impact op de omliggende woningen concreet en zorgvuldig wordt onderzocht, is er geen sprake van een miskenning van het gezag van gewijsde van het voorgaande arrest met nummer RvVb/A/1516/1334.

3.

In een tweede onderdeel voert de verzoekende partij aan dat de verwerende partij zich in haar beoordeling van de gezondheidsrisico's beperkt tot algemene stellingnames zonder concreet te onderzoeken of de elektromagnetische straling die uitgaat van de vergunde installatie redelijkerwijze geen onaanvaardbare gezondheidsrisico's met zich meebrengt.

Nog los van de vraag welk belang de verzoekende partij bij dit middel kan laten gelden nu zij in haar eigen advies de gezondheidsrisico's onder controle achtte, blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij een voldoende concrete beoordeling maakt van de gezondheidsrisico's voor de omwonenden. De verwerende partij motiveert in antwoord op een bezwaar omtrent de gezondheidsrisico's van de gevraagde zendmast:

“ ...

De aanvraag heeft betrekking op 3 dualband EGSM/UMTS antennes, geplaatst op een hoogte van 23,75 meter. Overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO is de beoordeling van de mogelijke gezondheidseffecten van deze antennes enkel nodig voor zover noodzakelijk of relevant.

In het Vlaams Gewest is intussen een normering tot stand gekomen. Het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10Mhz en 10Ghz, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 januari 2011. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011. De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd, is operationeel. Dit besluit van de Vlaamse regering legt gezondheidsnormen vast. Overeenkomstig het nieuw ingevoerde artikel 6.10.2.2, §1 van Vlarem II is de exploitatie van een vast opgestelde zendantenne verboden zonder conformiteitsattest, behoudens in de gevallen vermeld in artikel 6.10.2.2, §§2 en 3 van Vlarem II. Tegelijk wordt een stralingsnorm vastgelegd van 3 V/m per vast opgestelde antenne (zoals terug te vinden in artikel 6.10.2.1, §1 van Vlarem II) en een cumulatieve norm van 20,6 V/m (zoals terug te vinden in artikel 2.14.2.1 van Vlarem II)). Dit betekent dus dat de exploitatie van een vast opgestelde zendantenne verboden is, tenzij wanneer de bevoegde overheid daarvoor een conformiteitsattest aflevert. Overeenkomstig artikel 6.10.2.5 van Vlarem II kan dergelijk

conformiteitsattest alleen worden afgegeven wanneer aan verschillende voorwaarden is voldaan. De installatie mag pas in exploitatie genomen worden als de aanvrager beschikt over een conformiteitsattest, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010. Op die wijze wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd. Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen van dit besluit van de Vlaamse regering voldoen.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen bevestigt dat de vergunningverlenende overheid die uitdrukkelijk rekening houdt met het afgeleverde conformiteitsattest een concrete beoordeling heeft gemaakt van de eventuele gezondheidseffecten van gsm-antennes en er aldus vanuit mag gaan dat de gezondheidseffecten onder controle zijn (onder meer RvVb 3 mei 2016, nr. RvVb/A/1516/1048). Voor de betrokken antennes werd op 9 september 2013 een conformiteitsattest afgegeven. Dit attest bevestigt dat de antennes de hoger vermelde stralingsnormen respecteren. Dit impliceert dat ook de eventuele cumulatieve effecten van deze antennes zijn beoordeeld. Uit geen enkel element volgt dat dit conformiteitsattest niet correct zou zijn. De eventuele gezondheidseffecten voor de omwonenden van het zendstation zijn dan ook onder controle. Hierbij mag ook niet uit het oog verloren worden dat de antennes worden geplaatst op een hoogte van 23,75 meter en de stralingen van deze antennes bijgevolg zullen passeren boven de woningen in de onmiddellijke omgeving. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat.

...

Bij het onderzoek naar de hinderaspecten onder de toets aan de goede ruimtelijke ordening, wordt die beoordeling hernomen.

De verwerende partij verwijst concreet naar VLAREM II en twee ministeriële besluiten die verder invulling geven aan VLAREM II. De besluiten bevatten algemene milieukwaliteitsnormen en voorwaarden waaraan de zendantennes dienen te voldoen. De exploitatie van een vast opgestelde zendantenne is overeenkomstig artikel 6.10.2.2, §1 van VLAREM II verboden zonder conformiteitsattest.

Het aanvraagdossier bevat een conformiteitsattest dat is afgeleverd op 9 september 2013. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk verwezen naar dat conformiteitsattest om te stellen dat de opgelegde stralingsnormen worden gerespecteerd. Uit het conformiteitsattest blijkt dat niet alleen de straling per antenne werd onderzocht, maar dat ook rekening werd gehouden met de cumulatieve effecten van de verschillende antennes. De verwerende partij kon er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is, nu de regelgeving inzake straling van VLAREM II wordt nageleefd en er een conformiteitsattest beschikbaar is.

De verzoekende partij verwijst nog naar arresten van de Raad van State om haar standpunt te staven. De zaken waarnaar wordt verwezen, zijn echter niet te vergelijken met de huidige zaak. De arresten van de Raad van State hebben betrekking op beslissingen die werden genomen vooraleer de Vlaamse stralingsnormen werden vastgelegd. De aangehaalde rechtspraak overtuigt niet dat de beoordeling van de verwerende partij kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn.

Voor zover de verzoekende partij nog de schending van artikel 23, eerste lid en derde lid, 4° van de Grondwet aanvoert, moet de Raad opmerken dat dit artikel geen rechtstreekse werking heeft met betrekking tot de toetsing van een individuele vergunningsbeslissing.

4.
De beide onderdelen van het middel worden verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van bvba TELENET GROUP is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 11 september 2018 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO